

Hasiči

Můj táta je dobrovolný hasič. Hasičem se stal až v 28 letech, když si vzal mamku a přestěhoval se ze Znojma do Rožné. Letos bude u hasičů 10 let. Začínal u hasičů ve vedlejší vesnici, která se jmenuje Milasín. Ale protože se tam nic nedělo, tak přešel k hasičům do Rožné. Když jsem se táty ptal, proč šel k hasičům, říkal, že je to proto, že ho to baví a protože chce pomáhat ostatním.

Hasiči v Rožné mají zásahovou jednotku, která jezdí k požárům nebo třeba když spadne strom na cestu. Táta je zástupcem velitele místní jednotky a od roku 2019 byl na 62 výjezdech. Chyběl jen na šesti. Většinou to byly požáry, popadané stromy a jednou to byl i převoz pacienta, kdy jednomu pánovi z vedlejší vesnice bouchl benzín. A protože ho to popálilo, tak ho přepravovali k vrtulníku, aby mohl odletět do nemocnice.

Když jede táta k zásahu, může být velitel družstva. Ten má na starosti jednotku u zásahu, kdy říká co kdo bude dělat a pak taky komunikuje s krajským operačním střediskem. Volá vysílačkou a říká jim, jak to vypadá na místě a jestli třeba nepotřebuje poslat posily. Táta to má ke zbrojnici kousek, tak je tam většinou první a čeká, jestli přiběhne strojník. Bez něj nemůžou vyjet k zásahu. Strojníků je tam 5 a jsou to chlapi, kteří můžou řídit hasičské auto – cisternu. Pak jsou tam pilaři. To je taky táta a další tři hasiči, kteří mají udělané speciální zkoušky na motorovou pilu a můžou rozřezávat a odstraňovat popadané stromy. Jen tento týden vyjížděli 3x, protože foukal silný vítr a popadaly stromy na silnici a na dráty, a nešla elektrika. Pak jsou ještě u zásahovky hasiči, co nosí dýchací přístroje. Na tohle si táta taky musel udělat speciální kurz a musí chodit na pravidelné zdravotní prohlídky k doktorovi, aby to mohl nosit. Minulý týden hořel dům v Rožné a aby mohl táta jít dovnitř a hasit, musel mít na sobě „dejchačák“. Jinak by se tam udusil.

Zásahová jednotka má celkem 19 členů.

Prvně tu měli „erťáka“, toho si pamatuji, ještě když jsme chodili na kroužek hasičů. Strojník nám pumpoval vodu a my jsme se trefovali na kreslené ohýnky, které udělala moje mamka. Od roku 2017 mají Tatra 815. Byla už ve špatném stavu, tak ji obec nechala opravit a zrovna předminulý týden ji dovezli. Je moc pěkná a vypadá jako kdyby právě vyjela z továrny. Hasiči si ji ještě nestihli ani pořádně prozkoumat a už s ní jeli k požáru a to přímo v naší obci. Hořel tu dům (podkroví) uprostřed vesnice. Táta byl zrovna doma. Prvně jim vždycky přijde SMS zpráva, kde se co děje a pak se teprve rozezní sirény. Siréna houká jen když se jedná o požár. Když hoří tak houká 25 sekund, pak 10 vteřinová pauza a pak zase 25 sekund kolísavým tónem. Když je to strom přes cestu nebo přes dráty, přijde jen SMS a automatické volání. Táta jen křiknul na mamku, že je to požár v Rožné 54 a už byl pryč. Koukali jsme z okna a viděli jak se z domu uprostřed vesnice valí kouř. Hasili až do večera, tak jsme se tam šli pak podívat. Už to měli skoro uhašené, ale začalo to zase doutnat. Po uhašení požáru dojeli zpět na základnu a museli ještě rozmotat a dát sušit hadice, takže se vrátil docela pozdě a mohli jsme si o tom popovídat až druhý den.

Byl jsem na tátu moc hrdý. Až budu velký, chci být jako můj táta. A pomáhat lidem.